

Sortós qui ve al Club de lectura del Muntaner

Comença la vuitena edició del Club de lectura, i ho fa amb ganes renovades, amb alumnes nous i veterans, amb professors i ex professores, amb convidades d'excepció. Amb llibres. Després de més de cinquanta sessions al llarg dels darrers anys, el Club ha generat una dinàmica especial, un singular aiguabarreig de sensibilitats que, curs rere curs, es va desenvolupant fins esdevenir un senyal d'identitat del centre. Comença un nou any; llarga vida al club!

La sessió inaugural es va desenvolupar el passat dia 19 d'octubre amb la presència de més de quaranta assistents. L'acte va començar amb un parlament del nou director, Josep Colls, que va voler fer un repàs a la llarga trajectòria del Club subratllant com aquest ha estat possible gràcies a la participació de diversos agents: tant alumnes, imprescindibles i que donen ple sentit al club, com professors i ex professores que hi han col·laborat, participat i organitzat, i en aquest sentit es recorda la feina de Irene Cordero i Mercè Martí, veritables ànimes del Club. També cal agrair la implicació generosa dels escriptors convidats, de les empreses col·laboradores i de les institucions com la Biblioteca Carles Fages de Climent, que ha proporcionat els llibres necessaris per dur-lo a terme. El director va encoratjar tots els assistents a seguir mantenint viu un esperit que enriqueix tots els participants però també el conjunt de la comunitat educativa.

A continuació, tres alumnes –Anna Batlle, Marc Jodar i Txell Garcia- van comentar les activitats previstes per enguany i tot seguit van presentar les dues convidades a la sessió, la directora de la biblioteca Carles Fages de Climent, Nati Vilanova, i la bibliotecària, conductora de clubs de lectura, actriu i rapsode Magda Bosch, agraint novament a l'esmentada institució la seva implicació i col·laboració a l'hora de cedir lots de llibres al Club de l'institut.

Nati Vilanova va explicar de manera amena i engrescadora quina és la feina de l'equip de la biblioteca: estar al dia de les novetats, atendre les demandes dels usuaris, potenciar els clubs de lectura, crear iniciatives socials com el biblihospital o el club de lectura fàcil... Una feina apassionant que porta a conèixer un munt d'escriptors i de professionals vinculats al món del llibre –editors, llibreters, impressors, il·lustradors...- i a teixir una xarxa d'amics i col·laboradors, tot tenint una especial cura de potenciar la molt rica secció d'autors locals.

Magda Bosch va voler defensar, a partir d'unes paraules de Marcel Proust, el llibre com a amic, com a company. Però, alhora, va voler reivindicar els clubs de lectura, que ella coneix prou bé en la seva condició de conductora, com un espai de trobada i de posada en comú d'una experiència personal i íntima com és la lectura. Segons ella, cada lector llegeix de forma diferent un llibre i un club suposa l'oportunitat de compartir aquesta experiència i enriquir la pròpia vivència personal. Des d'aquesta perspectiva, cada sessió d'un club de lectura és sempre una veritable aventura per a tots els participants. D'igual manera, va voler fer un especial esment dels clubs de lectura de teatre que ella condueix a la biblioteca; en la seva dimensió d'actriu va voler recordar que l'art dramàtic no es circumscriu només a la posada en escena sinó que aquest es basa en el text escrit pel dramaturg, un text que cal llegir abans o després de la

representació per poder copsar tots els detalls i aprofundir més intensament en l'experiència.

Un llarg aplaudiment va cloure aquesta intensa apologia de la lectura per part de les dues prestigioses bibliotecàries, però va ser la professora Mercè Martí qui va reblar el clau quan va explicar que l'origen del Club de lectura de l'institut estava, precisament, en les activitats de les dues convidades. El fet d'haver assistit a un club organitzat a la biblioteca de la ciutat i conduït per Magda Bosch, va ser el que la va encoratjar a importar al centre aquest model d'activitat cultural que enguany arriba a la seva vuitena edició.

A continuació es va donar pas a l'activitat pròpiament lectora, que enguany plantejava una singular novetat. Cada alumne portava un llibre que presentava als companys i que intercanviava amb els altres assistents a la sessió. Un a un, tots els participants van presentar, amb notables habilitats comunicatives, aquelles obres que els havien agradat i que volien compartir. Els títols i autors van ser molts i variadíssims: llibres de fantasia –*Harry Potter, Divergente*-, de ciència ficció –*Jo, robot*-, novel·les policiaques – de Paula Hawkins i Agatha Christie-, autors d'èxit –Albert Espinosa i Dan Brown-, llibres compromesos –*Siete cuentos misóginos o Memorias de una geisha*- o literatura juvenil de notable qualitat. Fins i tot algun professor veterà va portar els seus llibres de joventut...

La sessió semblava tancar-se amb la tradicional foto de grup i el petit berenar de cloenda, però va comptar amb un regal inesperat. La recitació del poema *Beatus ille* de Josep Palau i Fabre a càrrec de Magda Bosch, que va emocionar tots els assistents amb les seves excepcionals habilitats com a rapsode. Comença un gran any de la millor manera; com diria el poeta, *sortós qui ve al Club de lectura del Muntaner*.

Sortós qui sense seny ha travessat les mars
i ha conegut el món de l'una banda a l'altra;
qui obeïnt el seu vent se n'anava a l'atzar,
que és el millor país per als cors sense mare.

Sortós qui com un foll i en un rapte de vol
feia néixer els seus cants del fons de les entranyes;
qui estimava pels ulls com si no tingués cor
i es deixava estimar si tant li demanaven...

Sortós qui com un déu s'ha embriagat d'amor
i d'un llit qualsevol ha somogut les aigües
i ha sentit el seu cos llevar-se com un sol
dels llençols de la nit espessos d'abraçades...

Sortós qui com un rei que donés els seus béns
se n'anava a captar, perdut i sense pàtria,
i tastava la vida en qualsevol indret,
collida pels camins, amb gust de rels amargues...

Qui sol i sense rem i en un mar procel·lós
s'alçurava en el cant sobre la cresta blava
i a la gorja del vent ofegava la por
i sabia esbandir els odis amb rialles...

Qui ha començat mil llibres sense acabar-ne cap
i a tots dava la fi que el moment li dictava
tot creient-se'n l'heroi, fins que n'estava fart
i els llençava al camí com la fruita passada...

Qui ha sabut disfressar-se amb vestits virolats
i en cada nou vestit era un nou personatge,
tot fent dir que era un sant, un lladre o un malvat,
un profeta, un cacic o coses més estranyes...

Qui té la cabellera, com la sang, esbullada
Qui amb la llum del seu braç feia les dones blanques...
Qui era, en els seus furs, més gran que els reis de França...

Josep Palau i Fabre